

Andrew #Yanggang, zatím nejnovější „projekt“ anime-pravice

Autor: Robert Hampton

Nemálo internetových nacionalistů si našlo nového oblíbeného prezidentského kandidáta: demokrata Andrewa Yanga.

Yang, podnikatel čínského původu, se dostal do hledáčku médií svými plány na zavedení všeobecného základního příjmu (Universal basic income - UBI), podle něhož by každý dospělý Američan mladší pětadesáti let dostal tisíc dolarů měsíčně, svou zapálenou obhajobou Medicare (státem garantovaná zdravotní péče pro všechny) a varováním před automatizací, která podle něj vymaže značnou část pracovních míst. Znepokojen je také problémy bílé dělnické třídy, například epidemií závislosti na opiátech, a o špatné situaci bělošského obyvatelstva se dokonce neváhal zmínit na Twitteru: „Ve více než polovině států Unie dnes počty zemřelých bělochů převyšují množství narozených dětí. Z velké části za to může nízká porodnost a úmrtnost bělochů-mužů následkem závislosti a sebevražd. Naše očekávaná délka života už se dva roky snižuje. Musíme se mnohem víc snažit.“

Yang podporuje posílení ostrahy hranic i uplatňování imigračních zákonů. Chce se také postavit nesmírné moci technologických gigantů a bojovat s cenzurou na internetu. Pomocí státní regulace by z velkých sociálních sítí na ochranu svobody slova udělal veřejné služby.

Yang sice ve srovnání s velkými demokratickými kandidáty zůstává v podstatě neznámý, to je však u politického nováčka naprosto pochopitelné. V posledním průzkumu ho podpořilo **pouhé procento** demokratických voličů, ale svou odvážnou kampaní už dokázal získat přes 65 000 jedinečných sponzorů, čímž splnil jednu z podmínek účasti v demokratických prezidentských debatách. Tímto dílčím úspěchem jeho podpora jistě značně naroste.

„Memotepcům“ na okraji politického spektra se zalíbil Yangův program, především UBI, a tak na Twitteru začali šířit pro-yangovskou propagandu. Dokonce pro demokratického kandidáta přišli i s populárním hashtagem #YangGang. Pozornosti novinářům tato vlna nadšení neunikla, a proto své čtenáře varovali před Yangovým „memetickým problémem“. Andrew Yang se od „extrémistů“ pochopitelně ihned veřejně distancoval:

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Odsuzuji a distancuji se od nenávisti, předsudků, rasismu, bělošského nacionalismu, antisemitismu i alternativní pravice ve všech jejích četných podobách. Tečka. Nestojíme o nikoho s podobnými postoji. Nechceme ani vaše hlasy. V této kampani nejste vítáni.

Jako jeden z prvních amerických kandidátů na prezidenta asijského původu a syn imigrantů vnímám rasismus i bělošský nacionalismus jako hrozbu nejnítěrnějšímu ideálu toho, co to znamená být Američanem. Mám dvě malé děti, které v této zemi budou vyrůstat. Víím, co to znamená.

To však zápal veselých disidentů nijak nezchladilo. Oblíbili si Yanga ze dvou příčin: kvůli zklamání z prezidenta Trumpa a v naději, že Yang by mohl pomoci bělochům.

Příznivci Donalda Trumpa se cítí podvedeni zcela právem: Zeď nestojí ani se nestaví, prezident je nyní podle všeho **pevně přesvědčen**, že Amerika potřebuje mnohem víc imigrantů, zahraničně politické přísliby byly zapomenuty a za jeho jediná (pochybná) legislativní vítězství tak lze označit seškrtnání dání a trestněprávní reformu. Trumpovi stoupenci hlasovali pro nacionalistu, dostali však jen dalšího typického konzervativce.

Prezidentovi se povedlo i pár dobrých věcí: zákaz imigrace z jistých zemí, důslednější uplatňování imigrační regulace a dekret k financování zdi. Jeho volání po navýšení tempa legální imigraci však už podle všeho bylo příliš. Mnohé z memů #YangGangu se posmívají Trumpovým neúspěchům, vedle nichž se Yang jeví jako atraktivní alternativa, protože lidem nabízí tisíc dolarů měsíčně.

<https://twitter.com/SteppeBrahmin/status/1103155187064164352>

<https://twitter.com/sotomaque/status/1103206420072271872>

Něco zde musíme připsat na vrub nihilistické škodolibosti: Amerika je tak jako tak ztracená, takže jedinou nadějí pro nacionalisty je šek od vlády.

Andrew Yang svůj návrh UBI označuje za všespásné řešení. Podle něj vyřeší dopady zrychlující se automatizace, která připraví o práci modré límečky, a také zachrání bělochy před závislostí na opiátech. Plán navíc pro jednu nijak nezvýhodňuje barevné: všichni by dostali stejně.

Celé je to součástí Yangovy nechuti k politice identity, již označuje za odvádění pozornosti: „Jsem přesvědčený, že politiku identity nám předhodili, aby odvedli naši pozornost od peněz. Napřed si vezměte ty peníze, a pak se můžeme bavit, o čemkoliv budeme chtít.“ Yang je proti **reparacím**, protože UBI podle něj nebělošským společenstvím pomůže víc, než milodary na základě rasové příslušnosti.

Mnozí demokraté ale menšinovou politiku identity bez zábran prosazují. Noviny *New York*

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Times se pochvalně vyjádřily o podpoře „rasově uvědomělé legislativy“ napříč spektrem demokratických kandidátů. „Rozhodně usiluji o takový přístup, který by docílil změny politiky i struktur a skutečně investoval do černošských komunit,“ vysvětlila senátorka Harrisová svou podporu reparací.

Pro ty se vyslovila i senátorka Elizabeth Warrenová. Další demokratičtí kandidáti zase přišli s „dětskými dluhopisy“ především pro nebělošské děti, jiní pak chtějí proměnit poštu na bankovní systém pro barevné.

Většina liberálních kandidátů se shoduje, že „rasismus“ patří mezi největší hrozby americké společnosti a mnozí z nich velice ochotně spolknuli očividný podvod Jussieho Smolleta (který nafingoval rasistické napadení Trumpovými příznivci). V otázce imigrace se v poli kandidátů těší oblibě postoj „je třeba zrušit ICE (Imigrační a celní služba)“ a Beto O'Rourke dokonce chce strhnout i ty chatrné hraniční ploty a zdi, které dosud stojí. Julian Castro vítá demografickou proměnu Ameriky, protože tak jeho straně spadne do klína volební „velká modrá zed“ v podobě států Texas, Florida a Arizona. Bernie Sanders i Kirsten Gillibrandová kdysi varovali před problémy spojenými s imigrací, dnes se z nich však fakticky stali zastánci otevřených hranic.

Demokratické straně roku 2019 tedy vládnu politika identity menšin a nevyslovená, přesto však zřetelná touha nahradit bělochy co nejrychleji. Andrew Yang se ovšem od zbytku poněkud liší. Představuje liberalismus s k bělochům přátelskou tváří. Žádný z jím navrhovaných programových bodů by pochopitelně nijak nezvrátil proces bělošského úpadku – je to sóma pro bělochy, kterým se jejich země vytrácí před očima.

Yang tak není řešení, ale spíš zábavný ventil rozčarování disidentů. Jeho otevřeně projevené sympatie vůči bělochům pak jsou vítaným osvěžením. Kdyby demokraté skutečně chtěli bělochy oslovit a ne jim neustále nasazovat psí hlavy coby nepříteli jejich velké protibělošské koalice, mluvili by jako Andrew Yang. Jestliže se Yang skutečně zúčastní demokratických debat a neustoupí ze svého programu, dost možná demokraty přinutí mluvit o úpadku bílé populace či cenzuře technologických obrů. Nikdo jiný o tom zatím nemluví.

A kdo ví – možná že Yangova rostoucí obliba dokonce Donaldu Trumpovi připomene problémy lidí, za jejichž šampiona se kdysi označoval.

Úvaha Roberta Hamptona *Why Nationalist Like Andrew Yang* vyšla na stránkách American Renaissance 14. března 2019.